Прекрасне місто і нещасне:
Кам'янець — у серпні камінець...
Чи живло ти духу незагасне,
А чи духу нашого кінець?

Бавлю серцем всі твої твердині.
Впізнаю тебе й не впізнаю:
Душу кам'яну знаходжу нині
В кам'яної смерті на краю.

Ось куди нас на вітрах носило.
Ось куди нас люто привело.
Напинаю кам'яне вітрило.
Кам'яне розбуджую крило.

Я віджив тут чи спочив у Бозі?
Вічність ти а чи камінна мить?

Горобина кров'ю на морозі,
Кров'ю молодою крапотить...